

[Helge Adam Møller]

Men så lad os dog droppe det her, der ikke virker. En af årsagerne til, at det ikke er til at gøre noget, er, at man bliver ved med at føre et forslag frem, som ikke har nogen virkning. Men jeg vil meget gerne være med, for intentionerne i forslaget er jeg enig i, jeg vil bare ikke være med til at ødelægge nogle danske arbejdspladser, når det overhovedet ikke giver det resultat, der skulle være formålet med lovforslaget. Det synes jeg altså er forkert.

Leif Hermann (SF):

Det var jo en lidt indviklet argumentation for, at der ikke er sket noget, men jeg går ud fra, at hr. Ole Espersen i sit svar til ordførerne tager det spørgsmål op, således at jeg så kan koncentrere mig om det, jeg skal sige på Socialistisk Folkepartis vegne.

Det er jo lidt banalt at konstatere, at dette er en genfremsættelse, for det er jo ikke en genfremsættelse i et uændret politisk klima. Det er heller ikke nogen genfremsættelse i et klima, hvor dansk deltagelse i internationale våbentransporter er blevet væsentlig forbedret. Faktisk er det sådan, at det ikke er usædvanligt at læse i danske aviser, at danske skibe er involveret i forskellige lyssky transaktioner, f.eks. i forbindelse med Iran-Contra-skandalen, i forbindelse med våbentransporter, som CIA står for. Man må undertiden få det indtryk, at visse dele af dansk skibsfart, navnlig småskibsfarten, nærmest har specialiseret sig i transport af denne utiltalende og efter vores opfattelse umoralske karakter.

Hvad vi mener om forslaget, har vi tidligere givet udtryk for, dengang den daværende justitsminister fremsatte det og hændervridende tilkendegav, hvilke gruppevækkende virkninger det ville have for dansk rederivirksomhed. Nu er det sådan, at vi ikke mener, at dansk rederivirksomhed skal tjene penge på umoralske aktiviteter, og det argument, såvel justitsministeren som hr. Helge Adam Møller har fremført, at når alle andre deltager i denne usmagelige trafik, så skal Danmark sandelig heller ikke holde sig tilbage, er jo unægtelig ikke noget argument, som klæder folk, der ellers ønsker at iklæde sig moralske klædninger ved snart sagt enhver lejlighed, bortset fra når det drejer sig om pengepungens indhold.

Den politiske situation har jo ændret sig, siden lovforslaget var fremme sidst i november

1987, idet Det Radikale Venstre er gået i regering. Lovforslagets forhistorie er jo et socialdemokratisk beslutningsforslag, der blev stemt igennem her i Folketinget med socialdemokratiske, folkesocialistiske, radikale og venstresocialistiske stemmer. Regeringspartierne stemte imod sammen med Fremskridtspartiet.

I forbindelse med førstebehandlingen den 12. november 1987 sagde Det Radikale Venstres daværende ordfører om lovforslaget, at han faktisk ikke var tilfreds med den udformning, lovforslaget havde fået. Den 12. november 1987 sagde hr. Bernhard Baunsgaard, og jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1987-88, 1. samling, sp. 1821:

»Vi finder ikke, at dette forslag er tilfredsstillende – det er på adskillige punkter ikke indgribende nok.«

Fra sp. 1822 af samme dato vil jeg citere:

»... der skal gøres et grundigt arbejde, så loven bliver skærpet.«

Dette grundige arbejde tog vi så fat på, og det var så vidt, at der var stillet eller udarbejdet en række ændringsforslag med i øvrigt venlig bistand fra Justitsministeriet, som netop imødekom de ønsker om skærpelser, som såvel Det Radikale Venstre som vi havde i forbindelse med førstebehandlingen af det daværende lovforslag. Siden da er der ikke sket ret meget andet, end at Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet er blevet enige om at genfremsætte forslaget i den skikkelse, det havde ved den daværende førstebehandling, men med bemærkninger om, at vi selvfølgelig ville indarbejde de ændringsforslag, vi var enige om, og det vil sige et flertal var enige om, i foråret 1988.

Man kan spørge sig selv: hvorfor har Det Radikale Venstre ikke brugt sin indflydelse i regeringen til at få dette lovforslag igennem, som Det Radikale Venstre var med til at bringe til verden i kraft af tilslutningen til det oprindelige beslutningsforslag? Hvorfor har Det Radikale Venstre ikke ønsket at sikre, at partiets freds- og sikkerhedspolitiske profil dog fik den afpudsning, der lå i, at man brugte indflydelsen i regeringen til at få dette lovforslag frem? Eller var det mundsvejr dengang? Er det således, at Det Radikale Venstre har forladt de holdninger, som Det Radikale Venstre lagde til grund for sin afstemning og hr. Bernhard Baunsgaards ordførertale i november 1987? Eller var det måske vigtigere, at det forslag til krigsmateriellov,